

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 20 maja 1986 r. Nr 8

Treść:

Poz. Str.

64

UCHWAŁA Nr 80

Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Nowa Huta

z dnia 28 kwietnia 1986 r.

w sprawie obniżenia stawek podatku od nieruchomości zajętych na prowadzenie niektórych zakładów rzemieślniczych i punktów usługowych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) — Dzielnicowa Rada Narodowa Kraków-Nowa Huta uchwala, co następuje:

§ 1.

Obniża się o 20% stawki podatku od nieruchomości określone w § 3, ust. 1, lit. a i § 4, ust. 1, lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz.U. z 1985 r. Nr 44, poz. 215) dotyczące budynków lub ich części zajętych na zakłady rzemieślnicze wymagające większej powierzchni użytkowej, wymienione w załączniku nr 1 do uchwały, jeżeli powierzchnia zajęta na te zakłady przekracza 30 m².

§ 2.

Obniża się o 50% stawki podatku od nieruchomości określone w § 3 ust. 1 lit. a oraz § 4, ust. 1, lit. c rozporządzenia powołanego w § 1 dotyczące budynków lub ich części zajętych na:

1) zakłady rzemieślnicze wymienione w załączniku nr 2 do uchwały,
2) prowadzenie punktów skupu surowców wtórnych i odpadowych oraz prowadzenie zakładów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów alkoholowych.

§ 3.

Traci moc uchwała nr X/70/86 Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Nowa Huta z dnia 31 stycznia 1986 r. w sprawie obniżenia stawek podatku od nieruchomości zajętych na prowadzenie niektórych zakładów rzemieślniczych i punktów usługowych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady:
E. Cisowski

Załącznik nr 1 do uchwały nr 80 DRN Kraków-Nowa Huta z dnia 28 kwietnia 1986 r. (poz. 64)

WYKAZ

rodzajów rzemiosł, dla których obniża się o 20% stawki podatku od nieruchomości:

Rzemiosła chemiczne

wytwarzanie farb i lakierów
wytwarzanie art. kosmet. i perfumeryjnych
wytwarzanie art. z tworzyw sztucznych

Rzemiosła w zakresie materiałów budowlanych

wydobywanie i przeróbka kamienia budowlanego z wyjątkiem wydobywania kamieni ozdobnych
wydobywanie, wytwarzanie i uszlachetnianie kruszyw
wydobywanie i przerób kamienia gipsowego
wydobywanie i przerób kamienia wapiennego
wydobywanie i przerób kredy
wytwarzanie wyrobów ceramiki budowlanej
kaflarstwo
betoniarstwo
wytwarzanie materiałów izolacyjnych
kamieniarstwo
inne nie wymienione świadczenia w zakresie usług dla ludności.

Rzemiosła w zakresie ceramiki szlachetnej

wytwarzanie wyrobów z ceramiki szlachetnej

Rzemiosła drzewne

wytwarzanie listew i parkietów
wytwarzanie płyt, sklejek, oklein i obłogów
koszykarstwo

Rzemiosła skórzane

garbarstwo skór bez włosa
wyprawa skór futerkowych

Rzemiosła w zakresie wytwarzania pasz oraz produktów utylizacji zwierzęcej

wytwarzanie i przerabianie mieszanek i koncentratów paszowych, mączek pastewnych i produktów utylizacji zwierzęcej.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 80 DRN Kraków-Nowa Huta z dnia 28 kwietnia 1986 r. (poz. 64)

WYKAZ

rodzajów rzemiosł, dla których obniża się o 50% stawki podatku od nieruchomości

Rzemiosła metalowe

odlewnictwo w zakresie świadczenia usług dla ludności
brązownictwo
blacharstwo
rusznikarstwo
złotnictwo
grawerstwo
ślusarstwo usługowe
galwanizatorstwo
kowalstwo
elektromechanika chłodnicza

Rzemiosła w zakresie budowy maszyn i urządzeń

mechanika maszyn
mechanika maszyn rolniczych

Rzemiosło precyzyjne

elektromechanika sprzętu medycznego i laboratoryjnego
mechanika precyzyjna
mechanika maszyn biurowych
optyka
naprawa wag
zegarmistrzostwo

Rzemiosła w zakresie środków transportu

mechanika pojazdowa
blacharstwo pojazdowe
elektromechanika pojazdowa
lakiernictwo pajazdowe
mycie oraz smarowanie motocykli i samochodów oraz inne drobne usługi nie związane z ich naprawą.

Rzemiosła elektrotechniczne i elektroniczne

elektromechanika
tele i radiomechanika

Rzemiosła chemiczne

wulkanizatorstwo

Rzemiosła szklarskie

szklarstwo
witrażownictwo

Rzemiosła drzewne

tartacznictwo
stolarstwo
kołodziejstwo
pozłotnictwo
tapicerstwo
bednarstwo
szkutnictwo

Rzemiosła włókiennicze

kilimiarstwo
koronkarstwo
hafciarstwo
dziewiarstwo na drutach i szydełkach
powroźnictwo

Rzemiosła odzieżowe

bieliźniarstwo
gorseciarstwo
czapnictwo
kapelusznictwo męskie
modniarstwo
krawiectwo miarowe damskie i męskie ciężkie
krawiectwo lekkie — usługowe
cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętowanie, mereszkowanie, plisowanie

Rzemiosła skórzane

cholewkarstwo
szewstwo miarowe i naprawkowe
szewstwo ortopedyczne
odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych
odświeżanie i renowacja wyrobów futrzarskich
kuśnierstwo kożuszkarstwo
kaletnictwo w zakresie świadczenia usług dla ludności
rymarstwo
rękawicznictwo

Rzemiosła spożywcze

Rzemiosła introligatorskie

introligatorstwo

Pozostałe rzemiosła przemysłowe

lutnictwo
ortopedyka
parasolnictwo
lakiernictwo
konserwacja i naprawa przedmiotów zabytkowych i artystycznych
usługowe ręczne malowanie szyldów

Rzemiosła budowlane

Rzemiosła w zakresie obsługi rolnictwa

Rzemiosła w zakresie gospodarki komunalnej

Rzemiosła w zakresie ochrony zdrowia

Rzemiosła w zakresie kultury fiz. turystyki i wypoczynku

Pozostałe rzemiosła nieprzemysłowe

65

UCHWAŁA Nr 25

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Słomnikach

z dnia 19 września 1985 r.

w sprawie podatku od posiadania psów.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 12 poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Słomnikach uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze miasta i gminy Słomniki pobiera się podatek od posiadania psów w następującej wysokości:
1) od pierwszego psa 500 zł rocznie,
2) od drugiego psa 800 zł rocznie,
3) od trzeciego i każdego następnego 1500 zł rocznie.

§ 2.

Niezależnie od określonych ustawą zwolnień od obowiązku podatkowego dotyczącego podatku od posiadania psów zwalnia się od tego obowiązku:
1) dozorców nocnych, jeżeli pies służy do pomocy przy wykonywaniu pracy,
2) właścicieli lub samoistnych posiadaczy gospodarstw rolnych, na których ciąży obowiązek podatku w podatku rolnym od gruntów — od jednego psa; w przypadku posiadania większej ilości psów pobiera się podatek jak w § 1, pkt 2 i 3.
3) osoby czasowo przebywające na terenie miasta i gminy, jeżeli zapłaciły podatek od posiadania psów na dany rok podatkowy w miejscu stałego zamieszkania.

§ 3.

1. Podatek od posiadania psów płatny jest w gotówce z góry bez wezwania w ciągu miesiąca stycznia każdego roku lub w ciągu miesiąca od zaistnienia okoliczności uzasadniających pobranie podatku.
2. Podatek pobiera się w wysokości połowy stawek określonych w § 1, jeżeli okoliczności uzasadniające pobranie podatku powstały w II półroczu roku podatkowego.

§ 4.

1. Sposób poboru podatku od posiadania psów na terenie miasta regulują odrębne przepisy.
2. Na obszarze gminy podatek od posiadania psów pobiera Urząd Miasta i Gminy. Urząd jest obowiązany do prowadzenia ewidencji podatników, która powinna zawierać imię i nazwisko posiadacza psa, miejsce zamieszkania oraz liczbę posiadanych psów, datę wejścia w posiadanie psa i utraty posiadania, kwotę podatku przypadającą od każdego psa oraz daty i kwoty dokonanych wpłat podatku i odrębnie odsetki za zwłokę.

§ 5.

Podatek od posiadania psów należny za 1985 r. niezapłacony do dnia wejścia w życie uchwały pobiera się według stawek określonych w uchwale.

§ 6.

Traci moc uchwała nr III/9/81 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Słomnikach z dnia 12 marca 1981 r. w sprawie

podatku od posiadania psów na obszarze miasta i gminy Słomniki.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia z mocą od dnia 1 września 1985 r.

Przewodniczący Rady:
Z. Mikoś

66

UCHWAŁA Nr 26

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Słomnikach

z dnia 19 września 1985 r.

w sprawie opłaty targowej

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Słomnikach uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się wysokość stawek opłaty targowej pobieranych na targowiskach i innych miejscach wyznaczonych czasowo jako miejsce handlowe na obszarze miasta i gminy Słomniki zgodnie z załącznikiem do uchwały.

§ 2.

Opłata targowa płatna jest gotówką do rąk inkasenta jednostki gospodarczej prowadzącej targowisko za pokwitowaniem.

§ 3.

Wpływy z opłaty targowej przekazywane będą na konto Urzędu Miasta i Gminy w Słomnikach.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia z mocą od dnia 19 września 1985 r.

Przewodniczący Rady:
Z. Mikoś

Załącznik do Uchwały Nr 26
Rady Narodowej Miasta i Gminy
Słomniki z dnia 19. 09. 1985 r. (poz. 66)

Lp.	Przedmiot opłaty	Wysokość stawki opłaty
1.	Od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki	
	a) konia	150 zł dziennie
	b) bydła	100 zł dziennie
	c) jałowizny, źrebięta	100 zł dziennie
	d) trzoda chlewna, cielęta	50 zł dziennie
	e) owce, kozy	50 zł dziennie
2.	Sprzedaż z wozu konnego	50 zł dziennie
3.	Sprzedaż z samochodu, przyczepy samochodowej, od samochodu i od przyczepy oddzielnie	100 zł dziennie
4.	Sprzedaż obnośna z ręki, kosza, skrzynki, wiadra itp. od osoby	15 zł dziennie
5.	Sprzedaż z wózka ręcznego, roweru itp.	20 zł dziennie
6.	Sprzedaż małych ilości warzyw, jagód, grzybów, kwiatów itp. od osoby	10 zł dziennie
7	Zajęcie placu pod stoisko lub towar przeznaczony do sprzedaży niezależnie od rodzaju towarów za 1 m² zajętej powierzchni	25 zł dziennie
8.	W przypadkach nie wymienionych w pkt 1 do 7	50 zł dziennie
9.	Zajęcie placu na działalność handlową lub inną na czas dłuższy niż 1 dzień — za 1 m²	50 zł jednorazowo

67

UCHWAŁA Nr 27

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Słomnikach

z dnia 19 września 1985 r.

w sprawie opłat administracyjnych za niektóre czynności urzędowe.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Słomnikach uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze miasta i gminy Słomniki wprowadza się opłaty administracyjne za następujące czynności urzędowe:

1) spisanie testamentu:
   a) w Urzędzie Miasta i Gminy 500 zł,
   b) poza Urzędem 900 zł,
2) sporządzenie protokołu z wyjaśnień lub zeznań osoby zamieszkałej albo przebywającej na terenie miasta i gminy w sprawie toczącej się przed innym organem administracji państwowej — 500 zł.

§ 2.

Opłata administracyjna płatna jest gotówką w Urzędzie Miasta i Gminy przed dokonaniem czynności urzędowej.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 19 września 1985 r.

Przewodniczący Rady:
Z. Mikoś

68

UCHWAŁA Nr 31

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Słomnikach

z dnia 18 grudnia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Słomnikach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następujące wielokrotności stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz, od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatarudnieniu 1 pracownika — jednokrotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do dwóch pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja jest przeznaczona na zaspokojenie potrzeb ludności — 1-krotna stawka,
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych na wsi — 1-krotna stawka, a w mieście — 2-krotna stawka,
   b) pozostałych towarów na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka,
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka.
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntów zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące świadczenia na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. złotych wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:
1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej 60 lat, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulgi nie przysługują od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne, które prowadzą wyłącznie usługi na rzecz ludności w zakresie: kowalstwa, kołodziejstwa, zduństwa, blacharstwa, bieliźniarstwa, krawiectwa oraz prowadzące produkcję materiałów budowlanych z surowców lokalnych na rzecz miejscowej ludności.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
Z. Mikoś

69

UCHWAŁA Nr 34

Gminnej Rady Narodowej w Zielonkach

z dnia 5 grudnia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na lata 1986—1987.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1934 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Zielonkach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacych zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz, od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 2-ch pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2-ch pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 2-ch pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej, bez względu na ilość zatrudnionych pracowników — 2-krotna stawka.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w ust. 1 i 2:
1) 15 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowa-

nej, jak i niezabudowanej z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową, bądź usługową:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się stawki określone:
1) w §§ 1 i 2 czynnym członkom ochotniczych straży pożarnych do wysokości 40% wymiaru funduszu gminnego za dany rok, na podstawie dokumentów przedłożonych przez jednostki tych straży.
2) w § 2 o 50% dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
S. Orzechowski

70

UCHWAŁA Nr 37

Gminnej Rady Narodowej w Zielonkach

z dnia 5 grudnia 1985 r.

w sprawie obniżenia stawek podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 6 ust. 2, pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 12, poz. 50), Gminna Rada Narodowa w Zielonkach uchwala, co następuje:

§ 1.

Obniża się o 20% stawki podatku od nieruchomości określone w § 3, pkt 1, lit. b i pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz.U. Nr 44, poz. 215) od części budynków mieszkalnych podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, w których znajdują się lokale użytkowe, zajęte na działalność wytwórczą lub usługową, wykonywaną przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej oraz jednostki gospodarki uspołecznionej na rzecz rolnictwa i mieszkańców gminy w zakresie następujących rodzajów rzemiosł:
1) kowalstwo,
2) szklarstwo,
3) stolarstwo budowlane,
4) kołodziejstwo,
5) młynarstwo,
6) instalatorstwo sanitarne i ogrzewania,
7) instalatorstwo elektryczne,
8) maglowanie.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
S. Orzechowski

71

UCHWAŁA Nr 71

Gminnej Rady Narodowej w Czernichowie

z dnia 13 grudnia 1985 r.

w sprawie obniżenia stawek podatku od nieruchomości od niektórych budynków lub ich części. *)

Na podstawie art. 6, ust. 2, pkt 2, lit. a i b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Czernichowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Obniża się o 50% stawki podatku ustalone w § 3 pkt 1, lit. b i § 4, pkt 1, lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz.U. Nr 44, poz. 215) od budynków lub ich części zajętych na:
1) prowadzenie skupu surowców wtórnych i odpadowych,
2) wykonywanie następujących rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej, jeżeli powierzchnia zajęta na ten cel przekracza 30 m²,
   a) młynarstwo,
   b) stolarstwo budowlane,
   c) stolarstwo meblowe,
   d) ślusarstwo usługowe,
   e) piekarstwo,
   f) koszykarstwo,
   g) rzemiosła w zakresie materiałów budowlanych.
3) wykonywanie następujących rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na terenie gminy Czernichów:

a) lakiernictwo pojazdowe,
b) blacharstwo pojazdowe,
c) wulkanizatorstwo,
d) bednarstwo,
e) kowalstwo.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
J. Jastrzębski

*) zmieniona uchwałą nr XIII/84/86 Gminnej Rady Narodowej w Czernichowie z dnia 24 marca 1986 r.

72

UCHWAŁA Nr 43

Gminnej Rady Narodowej w Skale

z dnia 29 stycznia 1986 r.

w sprawie opłaty miejscowej.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Skale uchwala, co następuje:

§ 1.

Opłatę miejscową pobieraa się od osób fizycznych przebywających okresowo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych w miejscowości Ojców w gminie Skała.

§ 2.

Dzienna stawka opłaty miejscowej wynosi 10 zł.

§ 3.

1. Opłatę miejscową pobierają:
1) od osób przebywających w pensjonatach, schroniskach, obozowiskach turystycznych i podobnych zakładach — kierownicy tych zakładów lub wskazani przez nich pracownicy,
2) od osób innych niż wymienione w pkt 1 sołtys lub osoby, z którymi Naczelnik Gminy zawrze umowę o prowadzenie inkasa.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, pkt 1, kierownik zakładu obowiązany jest zgłosić niezwłocznie w Urzędzie Gminy pracowników upoważnionych do poboru opłaty miejscowej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania.

§ 4.

1. Inkasenci wymienieni w § 3 pobierają opłatę miejscową za taką liczbę dni pobytu, jaką podaje zgłaszający się na pobyt czasowy. W razie przedłużenia pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużeniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty miejscowej, albo pobranie jej za niepełny okres pobytu inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie Urząd Gminy, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty miejscowej, miejsce zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 5.

1. Inkasenci wydają pokwitowanie na każdą pobraną kwotę opłaty miejscowej według wzoru ustalonego w przepisach o udokumentowaniu operacji kasowych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Pobrane kwoty opłaty miejscowej inkasent przekazuje do budżetu Gminnej Rady Narodowej raz w miesiącu w terminie do dnia 5 następującego miesiąca: w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 3.000 zł inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 3.000 zł.

3. Z zainkasowanej kwoty opłaty miejscowej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia.

§ 6.

Opłatę miejscową od dzieci i uczącej się młodzieży pobiera się w wysokości 20%, a od emerytów i rencistów — w wysokości 50% ustalonych stawek.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
W. Domagalski

73

UCHWAŁA Nr 61

Gminnej Rady Narodowej w Wiśniowej

z dnia 28 kwietnia 1986 r.

w sprawie opłaty miejscowej.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Wiśniowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Opłatę miejscową pobiera się od osób fizycznych przebywających okresowo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych w miejscowości Wiśniowa.

§ 2.

Dzienna stawka opłaty miejscowej wynosi 10 zł od osoby.

§ 3.

1. Opłatę miejscową pobierają:
1) od osób przebywających w hotelach i podobnych zakładach kierownicy tych zakładów lub wskazani przez nich pracownicy,
2) od osób innych niż wymienione w pkt 1 — sołtysi lub osoby, z którymi Naczelnik zawrze umowę o prowadzenie inkasa.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 kierownicy zakładów obowiązani są zgłosić niezwłocznie w Urzędzie Gminy pracowników upoważnionych do poboru opłaty miejscowej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania.

§ 4.

1. Inkasenci wymienieni w § 3 pobierają opłatę miejscową za taką liczbę dni pobytu, jaką podaje zgłaszający się na pobyt czasowy. W razie przedłużenia pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużeniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty miejscowej, albo pobrania jej za niepełny okres pobytu, inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie Urząd Gminy, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty miejscowej, miejsce zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 5.

1. Inkasenci wydają pokwitowanie na każdą pobraną kwotę opłaty miejscowej według wzoru ustalonego w przepisach o udokumentowaniu operacji kasowych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Pobrane kwoty opłaty miejscowej inkasent przekazuje do budżetu Gminnej Rady Narodowej raz w miesiącu w terminie do dnia 5 następnego miesiąca, w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 3.000 zł inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 3.000 zł.

3. Z zainkasowanej kwoty opłaty miejscowej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 28 kwietnia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
St. Wójcik

74

ZARZĄDZENIE Nr 31

Prezydenta Miasta Krakowa
z dnia 12 maja 1986 r.

w sprawie utworzenia Biura Spraw Socjalno-Bytowych Pracowników Oświaty i Wychowania.

Na podstawie § 1 ust. 1 uchwały Nr 129 Rady Ministrów z dnia 7 października 1983 r. w sprawie zasad organizacji służb socjalnych oraz sposobów wykorzystania funduszu socjalnego i mieszkaniowego dla nauczycieli (MP Nr 35, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Tworzy się Biuro Spraw Socjalno-Bytowych Pracowników Oświaty i Wychowania w Krakowie zwane w dalszym ciągu Biurem.

2. Biuro podlega Prezydentowi Miasta Krakowa za pośrednictwem Kuratora Oświaty i Wychowania.

3. Biuro jest jednostką budżetową, która prowadzi równocześnie działalność finansową wyodrębnioną w zakresie funduszu socjalnego, w związku z czym:
1) dochody i wydatki działalności Biura jako jednostki budżetowej objęte są budżetem Rady Narodowej Miasta Krakowa,
2) koszty Biura w zakresie działalności socjalnej finansowo wyodrębnionej pokrywane są dochodami pochodzącymi z odpisu funduszu socjalnego oraz dochodami ze sprzedaży usług socjalnych.

§ 2.1. Przedmiotem działania Biura jest prowadzenie działalności socjalno-bytowej dla nauczycieli i innych pracowników oświaty i wychowania, ich rodzin oraz nauczycieli emerytów i rencistów.

2. W szczególności do zakresu działania Biura należy:
1) administrowanie funduszem mieszkaniowym w tym udzielanie pożyczek pracownikom oświaty i wychowania z tego funduszu według odrębnych uregulowań oraz prowadzenie ewidencji jak również rewindykacja tych pożyczek,
2) administrowanie funduszem zdrowotnym nauczycieli szkół i placówek oświatowo-wychowawczych podległych bezpośrednio Radzie Narodowej Miasta Krakowa z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną,
3) prowadzenie spraw związanych z dysponowaniem mieszkaniami funkcyjnymi należącymi do szkół i innych jednostek oświatowo-wychowawczych w zakresie należącym do kompetencji Kuratora Oświaty i Wychowania,
4) prowadzenie działań związanych z pozyskiwaniem i rozwojem zasobów mieszkaniowych nauczycieli i zaspokojenie potrzeb w tym zakresie,
5) organizowanie, nadzorowanie i koordynowanie żywienia przyzakładowego dla nauczycieli i innych pracowników szkół w oparciu o własną bazę żywieniową oraz bazę żywieniową szkół jak i innych jednostek oświatowo-wychowawczych,
6) wykonywanie innych zadań o charakterze bytowym pracowników oświaty.

§ 3.1. Biuro prowadzi działalność socjalną dla nauczycieli i innych pracowników oświaty i wychowania na zasadzie działalności finansowo wyodrębnionej.

2. W zakresie działalności socjalnej Biuro wykonuje zadania:
1) administruje funduszem socjalnym,
2) organizuje wypoczynek w postaci wczasów wypoczynkowych oraz wczasów wypoczynkowo-leczniczych,
3) organizuje kolonie i obozy dla dzieci pracowników oświaty i wychowania,
4) prowadzi działalność turystyczno-krajoznawczą,
5) organizuje działalność kulturalno-oświatową i sportową,
6) wykonuje inne zadania o charakterze socjalnym dla nauczycieli i innych pracowników oświaty i wychowania oraz nauczycieli emerytów i rencistów.

§ 4.1. Na czele Biura stoi dyrektor, który kieruje Biurem i odpowiada za jego działalność oraz reprezentuje go na zewnątrz.

2. Dyrektor Biura działa przy pomocy zastępcy dyrektora i gł. księgowego.

3. Dyrektor, zastępca dyrektora i główny księgowy Biura są powoływani, awansowani i odwoływani w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 5. Do pracowników Biura stosuje się tabele stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania dla pracowników zespołów ekonomiczno-administracyjnych szkół ustaloną w załącznikach nr 1, 2 i 3 do zarządzenia Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 15 marca 1986 r. w sprawie wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych przysługujących pracownikom ekonomicznym, administracyjnym i pracownikom obsługi szkół (Dz. Urz. MOiW Nr 4, poz. 17 z późniejszymi zmianami).

§ 6.1. Biuro dzieli się na następujące komórki organizacyjne:
— Dział Socjalny
— Dział Turystyki, Kultury i Sportu
— Referat Spraw Mieszkaniowych
— Referat Funduszu Mieszkaniowego
— Dział Finansowo-Księgowy
— Dział Ogólno-Administracyjny.

2. Szczegółową organizację wewnętrzną Biura ustala kurator Oświaty i Wychowania na wniosek dyrektora Biura.

§ 7. Biuro prowadzi działalność finansową w zakresie zadań określonych w § 2 i 3 w oparciu o roczne plany zatwierdzone przez Kuratora Oświaty i Wychowania.

§ 8. Biuro przejmuje zadania i środki Zakładu Usług Socjalnych Kuratorium Oświaty i Wychowania Urzędu Miasta Krakowa w zakresie działalności bytowej określonej w § 2 niniejszego zarządzenia z wyłączeniem zadań i środków przeznaczonych na akcję wypoczynku dzieci i młodzieży.

§ 9. Traci moc zarządzenie Nr 1/80 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 5 stycznia 1980 r. w sprawie utworzenia Zakładu Usług Socjalnych dla Nauczycieli, Dzieci i Młodzieży Szkolnej (Dz. Urz. RN m. Krakowa Nr 1, poz. 3 z późniejszymi zmianami).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Prezydent Miasta:
w/z. J. Nowak
Wiceprezydent

75

ZARZĄDZENIE Nr 33

Prezydenta Miasta Krakowa

z dnia 16 maja 1986 r.

w sprawie ustalenia opłat za przewozy osób liniami specjalnymi Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Krakowie.

Na podstawie § 1 pkt 11 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz.U. Nr 61, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłaty za jednorazowe przewozy osób liniami specjalnymi w następującej wysokości:
1. Linia „L” — Cracovia — Las Wolski zł 20.—
2. Linia „K” — Senatorska — Kryspinów zł 40.—

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 39 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 29 maja 1983 r. w sprawie ustalenia opłat za przewozy osób liniami specjalnymi Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Krakowie (Dz. Urz. RN m. Krakowa Nr 9, poz. 48).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 17 maja 1986 r.

Prezydent Miasta:
w/z. J. Nowak
Wiceprezydent

Adres Redakcji i Administracji: **Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4**

Prenumerata roczna 330 zł

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków konto nr 350-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 § 64 na rachunek Wydziału Budżetowo Gospodarczego

ODBIORCA **Opłata pocztowa uiszczona gotówką**

Cena zł 30.—